

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000

Letna inozemstvo . . . » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. 15

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 40 (1523)

Gorica - četrtek, 12. oktobra 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Pozno, a ne prepozno spoznanje

Pri okrogli mizi v letošnji »Dragi« so razpravljali o posledicah informbirojevskega izobčenja Jugoslavije iz vrst socialističnih držav leta 1948, kakor so se pokazale na Tržaškem. Pri tem pa ni prišlo do razpravljanja o zadnji posledici, to je o politični kapitulaciji slovenskih levčarjev na Tržaškem in v Italiji sploh.

Zadnja posledica je namreč bila, da so pozneje, ko so se duhovi pomirili, slovenski levčarji razpustili svojo politično stranko Demokratično fronto slovenskega ljudstva in prešli v italijansko komunistično oz. socialistično stranko. S tem so se prostovoljno odpovedali, da bi še nadalje nastopali kot samostojen politični dejavnik.

Slovenski demokrati pa so si že prej ustanovili lastno slovensko stranko »Slovensko demokratsko zvezo«, ki so jo pred leti preimenovali v »Slovensko skupnost« in jo postavili na vsedeželo raven. Kako je bil važen in odločilen ta korak slovenskih demokratov v daljnem letu 1947, priča usoda koroških Slovencev. Ti so se namreč v odločilnem trenutku leta 1945 odpovedali samostojnemu nastopu in se zaupali vsedravnim nemškim strankam. S tem so izgubili kot politični dejavnik na Koroškem in se tega vedno bolj kesajo. V tem oziru je poučno pričanje dr. Jožka Tischlerja v jubilejni številki »Našega tednika«.

UMIK V ODLOČILNEM TRENTU

V novembru 1945 so bile razpisane deželne in državne volitve v Avstriji, prve po nacistični diktaturi. Kaj naj Slovenci storijo? Sprva so se odločili, da nastopijo samostojno, potem so se premislili. O tem pravi dr. Tischler: »Za 5. november 1945 je bila sklicana v Mohorjevi hiši v drugem nadstropju nenadna seja, na kateri je bilo navzočih približno 60 udeležencev, in tam je bilo sklenjeno, da na volitvah 25. novembra 1945 ne nastopimo kot samostojna lista, kot je bila že vložena. Od teh volitev za deželni in državni zbor naprej koroški Slovenci nismo bili prisotni v vsem času, ko so se vršili razgovori za državno pogodbo. IN TO JE BILA ZGODOVINSKA NAPAČKA. Če hočemo na Koroškem slovensko vprašanje reševati ali rešiti, morajo biti Slovenci prisotni. Če niso prisotni, ni tega vprašanja. In v tem važnem razdobju nismo bili prisotni.«

Razgovori o avstrijski državni pogodbi so se začeli in se nadaljevali v Londonu, Parizu in Moskvi. Pa so vprašali dr. Tischlerja: »Pa je bil pri tem merodajen tudi kak koroški Slovenec?« - »Ne, nas ni bilo. V deželi nismo bili politično prisotni. Tudi razgovorov s političnimi dejavniki v deželi ni bilo.«

DVA NAUKA

Torej, ker koroški Slovenci takrat niso imeli svojega izvoljenega političnega predstavnika, jih kratko malo ni bilo. Ni jih bilo na politični ravni, kjer se sprejemajo odločitve, čeprav so bivali kot kulturna in narodnostna skupnost.

Prvi nauk: V demokratično urejeni družbi, kot je na Zapadu, veljajo samo demokratično izvoljeni zastopniki naroda. Če narod teh nima, ga enostavno ni!

Zdi se, da so to razumeli tudi v Sloveniji, čeprav so prav oni svoj čas vse naredili, da bi se vsi Slovenci v zamejstvu vključili v italijanske oz. nemške levčarske stranke. Bilo je letos ob zadnjih deželnih volitvah. Na prefekturi v Trstu so sedeli časniki iz Slovenije skupaj z nekaterimi predstavniki SSK. Nestrpno so sledili izidom raznih volivnih okrožij. Do zadnjega je kazalo, da dr. Stoka ne bo izvoljen. Pa so prišli izidi zadnjih dveh okrožij, ki sta dali večje število glasov kandidatu SSK. Jasno je postalo, da bo izvoljen, četudi z zelo, zelo tesnim izidom. Teda so se prisotni slovenski časniki tega razveselili še bolj kot zastopniki SSK. Tako vsaj so mi pravili. Razumeli so namreč, da bi brez izvoljenega zastopnika SSK Slovencev v deželi Furlaniji-Juljski krajini ne bilo. Slovenci na listah PCI in PSI namreč niso šteti za Slovence, temveč so enostavno komunisti oz. socialisti, pa čeprav morda se

dijo v rimskem parlamentu. To spoznanje jasno izhaja iz razmer na Koroškem.

V tem bridkem in poznem spoznanju, da brez izvoljenih zastopnikov na listi slovenske stranke Slovencev enostavno ni, so se koroški rojaki odločili, da bodo znova samostojno nastopali na vseh volitvah, kjer je kaj upanja, da uspejo; to so občinske in deželne volitve. V tem oziru piše dr. Matevž Grille, tajnik Narodnega sveta koroških Slovencev: »Iz izkušenj vemo, da vključevanje v Socialistično stranko Avstrije ali v Ljudsko stranko koroških Slovencev ni prineslo uspehov. Bistveno je namreč, da nobena teh strank koroških Slovencev ne upošteva kot enakopravne; nasprotno, taka integracija vodi večinoma do asimilacije.«

Potem nadaljuje: »S tem absolutno nočem reči, da so v večinske stranke integrirani koroški Slovenci že odpadniki. Veliko jih je, ki so kljub strankarski pripadnosti ostali zavedni. Vendar moramo reči, da so pri tej integraciji doslej v prvi vrsti profitirale stranke, prav nič pa narodna skupnost. Zato smo se mi odločili, da bomo pri naslednjih občinskih volitvah kandidirali s samostojnimi listami povsod tam, kjer to narekujejo krajevni faktorji.«

Kako težko pa je znova pridobiti volivce za slovenske samostojne liste, pričajo rezultati prav na Koroškem. Leta 1949 so na volitvah poskusili nastopiti s samostojnimi listami; dobili so 6.639 glasov. Premalo, da bi izvolili svojega zastopnika v deželni svet. To je vzelo volivcem pogum in pri nadaljnjih volitvah so glasovi, oddani za slovenske liste, nevzdržno padali, da so dosegli najnižjo raven leta 1970, ko so zbrali komaj 2.464 glasov. Teda so se resno spogledali, kam pridejo na ta način. Zato so leta 1975 napeli vse sile in pri deželnih volitvah zbrali za KEL (samostojno koroško listo) 6.130 glasov. Gre za lep napredek v petih letih, ki pa še vedno ni zadostoval, da bi prišli do svojega slovenskega zastopnika v celovškem deželnem svetu in tako postali navzoči v koroškem političnem življenju.

Iz tega izkustva na Koroškem sledi drugi nauk: Če bi se zgodilo, česar Bog ne da, da bi SSK ne mogla izvoliti svojih zastopnikov v razna volivna telesa, zlasti v deželni svet, teda bi tudi v Italiji ne bilo več Slovencev. Ostali bi ljudstvo, podobno kot cigani, v politični areni pa nas ne bi bilo, četudi bi morda v samem parlamentu sedeli slovenski komunisti, socialisti in ne vem še kdo. Kot Slovencev bi nas ne bilo.

Ob poznem, a upajmo ne prepozno spoznanju koroških rojakov je prav, da se tudi mi vsi zamislimo in z nami tudi matična Slovenija, ki trdi, da ji je pri srcu usoda zamejcev, tista usoda, za katero niso del krivde tudi Zveza komunistov Slovenije. Ta je namreč svoj čas ukazala somišljenikom, naj se utopijo v avstrijskih in italijanskih vsedravnih levčarskih strankah, češ da zadostuje kulturna in gospodarska prisotnost slovenske manjšine v Italiji in Avstriji. Toda Koroška priča, da to ni res.

K. H.

OZN o »sužnjih«

V palači Organizacije združenih narodov (OZN) v Švici so pred kratkim obravnavali vprašanje suženjstva. Te pojave zasledimo v Indiji, Pakistanu, kjer prodajajo reveže kot delovno silo. Pa tudi v Latinski Ameriki, kjer jih pod stražo držijo na nekaterih veleposestvih. Trgovina s sužnji je po mednarodnih določilih prepovedana že od leta 1928. Leta 1956 pa so ta določila še dopolnili z novimi dokumenti. Kljub temu pa da so ta določila v mnogih primerih le mrtve črke na papirju.

Ob tej zavzetosti OZN se seveda vsiljuje pojav suženjstva v komunističnih državah, kjer pa so mu dali pečat zakonitosti. Pod pretvezo protidržavne propagande so pod Leninom in Stalinom obsojali ljudi na deset do dvajset let prisilnega dela. Obsodbe so bile zgolj pretveze, da so do-

Pridružil se je svojima predhodnikoma

Papež Janez Pavel I. je našel svoj zadnji dom v podzemeljskih prostorih bazilike sv. Petra v Vatikanu. Njegovo truplo počiva od srede 4. oktobra med kriptama Pavla VI. in Janeza XXIII.

Od dneva, ko se je razvedela novica o njegovi nenadni smrti, tj. od 29. septembra pa do dneva pokopa je šlo mimo njegove krste 800.000 oseb, številka, ki je daleč preseгла vse prejšnje pogrebe papežev. Ta množični mimohod je bil pač najlepše priznanje papežu pristrčnega nasmeha, preprostega nastopanja in velike ponižnosti. Tudi pogrebnih svečanosti se je kljub nadležnemu dežju udeležilo nad 50.000 oseb. Med njimi je bilo 107 uradnih delegacij iz vsega sveta.

V somaševanju 92 kardinalov je opravil sv. daritev dekan kardinalskega zbora 86-letni Confalonieri. V svojem govoru je dejal: »Ni dolgost nekega papeževanja tisto, kar mu daje značilnost, temveč duh, ki ga oblikuje. Janez Pavel I. je šel mimo nas kot meteor na nebu, ki se prikaže in izgine, za seboj po pušči začudenje in prevzetost. Že v Knjigi modrosti se najdejo besede o pravičnem možu: »Ker je dosegel popolnost, je v kratkem času izpolnil dolga leta. Ker je bila vseč Gospodu njegova duša, ga je hitro vzel iz srede hudobije. Ljudje so to videli in niso razumeli in tudi na to niso pomislili: milost in usmiljenje je pri božjih izvoljenih in pomoč pri njegovih svetih.«

V kratkem času svojega vladanja nas je Janez Pavel I. osvojil s čarom svoje naravne dobrote, pristne preprostosti, prirojene skromnosti, pristrčnosti v besedah in nastopu. Tudi njegovi govori so vse to izražali, pričeni od tistega v Sikstinski kapeli, ko je dal prisotnim kardinalom razumeti, kakšne naj bi bile na splošno programske točke njegovega pontifikata: pristnost in celovitost vere, dvig verskega življenja, pristanek na disciplino v številnih oblikah dejavnosti za rast božjega kraljestva ter duhovni in časn napredek vsega človeštva. Kar je treba še posebej poudariti, je bil njegov način poučevanja. Na lahek in posrečen način je znal teološki nauk vsem približati in je tako pokazal, kako naj se oblikuje v ljudeh čut za božje in nadnaravno. Pretekle srede je govoril najprej o veri in upanju, zadnjo sredo o ljubezni. So to tri teološke kreposti, ki nas naravnost povezujejo z Bogom. V svojem dialogu ljubezni med očetom in otroki je dejal, da mora človek

Zadnji pozdrav papežu Janezu Pavlu I. v sredo 4. oktobra na trgu sv. Petra v Vatikanu

neprestano rasti, napredovati do popolnosti v tem, kar je dobro. Tak je zakon napredka, ki usmerja življenje. In predvsem mora rasti v ljubezni do Boga in do bližnjega. To je bila njegova oporoka. Ista, ki jo je zapustil njegov in naš učitelj Jezus Kristus.«

Med tem pa se kardinali že pripravljajo na izvolitev novega papeža. Udeležujejo se devetdnevne k Sv. Duhu, da bi volili po božji volji. To soboto 14. oktobra se bodo zaprli v konklave. Verjetno bo kardinalov volivcev 111, če ne pride kaj nepričakovanega vmes. Nihče ne more predvidevati, koliko glasovanj bo potrebnih, a je

zelo verjetno, da se bodo kardinali že te dni v predhodnih posvetovanjih zedinili na osebo, ki ji bodo izkazali zaupanje. Eno je gotovo: njih ravnanje bo tudi to pot vodil Sv. Duh.

Pred 20 leti je v začetku oktobra umrl papež Pij XII. Dne 28. oktobra istega leta je bil nepričakovano izvoljen Janez XXIII. Koliko pomembnega se je zgodilo v tem času! Koncil, trije papeži, Cerkev v iskanju novega obraza. Tudi oktober 1978 obeta biti začetek novega obdobja v Cerkvi. In bi želeli, da bi ji bilo 33 dni vladanja Janeza Pavla I. svetel žaromet v temo prihodnosti.

Srečanje delegacij manjšin sosednjih dežel

V Trstu je bilo 6. in 7. oktobra srečanje predstavnikov slovenske in hrvaške manjšine iz Avstrije, madžarske in italijanske iz Slovenije in slovenske iz Italije. Na srečanju je prevladala solidarnost med narodnostnimi skupnostmi, občutek potrebe po čim tesnejši akcijski enotnosti posameznih manjšin, navezanosti na matične narode, predvsem pa želja, da bi odpravljale zapreke k boljšemu razumevanju in sodelovanju med narodi sosednjih dežel pomenilo tudi rešitev še vedno odprtih vprašanj Slovencev na Koroškem in v Italiji ter Hrvatov na Gradiščanskem.

Za to pa je potreben brezkompromisen boj s šovinističnimi silami, ki težijo k tlačenju manjšinskih pravic oziroma proces demokratičnega dozorevanja družb, ki naj manjšine sprejmejo kot enakopravne partnerje in nosilce odločanja o lastni usodi.

V tem smislu so še pomembna poročila predstavnikov Madžarov iz Pomurja in Italijanov iz Istre, katerim status samoupravne skupnosti in pa angažiranost vsega prebivalstva na dvojezičnem ozemlju jamčijo širše okvire uveljavljanja in reševanja razvojnih vprašanj, kljub temu, da so še nekatera vprašanja odprta.

Obsežna poročila o položaju manjšinskih skupnosti so imeli Apollonio Abram o izvajanju načel ustave SR Slovenije na vseh področjih družbenega življenja. V imenu Sveta slovenskih organizacij (SSO) je predsednik dr. Damjan Paulin obravnaval boj Slovencev v Italiji za uveljavljanje jezika in obrambo prostora. O položaju koroških Slovencev sta predsednik ZSO Franci Zwitter in član predsedstva NSKS Karel Smolc orisala zamrle odnose med koroškimi Slovenci in vlado ter poudarila željo, da bi bili Slovenci subjekt sporazumevanja z vlado. Opozorila sta tudi na vpliv nacionalističnih in drugih sil na Koroškem. O gradiščanskih Hrvatih v Avstriji je govorila Marjana Grandič, ki je poudarila sličnosti s položajem koroških Slovencev in

težave na področju šolstva in zaposlovanja.

Positivno oceno položaja je podal predstavnik madžarske skupnosti, ki živi v Pomurju v SR Sloveniji Ferenc Hajos, saj je madžarska skupnost sama sodelovala pri oblikovanju zaščitnih norm in jamstev. O naporih Slovencev v Italiji za dosego globalne zakonske zaščite je govoril Boris Race, predsednik SKGZ, ki je srečanje tudi organiziral. Pozitivno je ocenil vsebino Osimskega sporazuma in se izrekel za skupne nastope slovenske narodnostne skupnosti ter za enotnost demokratičnih strank, ki naj odstrani nevarnosti, ki so prišle dramatično do izraza s skrunjenjem spomenikov na Krasu in protislovenskimi izbruhi.

Delegacije je sprejel predsednik deželne sveta Pittoni, ki je podčrtal pozitivno vlogo narodnostnih manjšin in njih aktivni prispevek k posvetovanju z njih matičnimi državami ter utrjevanju prijateljstva.

Delegacije narodnostnih skupnosti so soglasno odobrile izjavo, v kateri obsojajo fašistična razdejavanja in oskrnitve partizanskih in antifašističnih spomenikov v Trstu in okolici. Izjava podčrtuje pomen demokratičnih odnosov in ozračja demokratičnega sožitja in v tej zvezi poudarja:

Klima, ki je bila ustvarjena v Trstu z nastopom političnih sil, ki so si vzele za cilj napad na Osimske sporazume in razvijanje sodelovanja med Italijo in Jugoslavijo, neposredno ogroža in zapleta reševanje vseh resničnih problemov in odprtih vprašanj, za katere so življenjsko zainteresirane demokratične sile, posebno pa slovenska narodnostna skupnost v Italiji in italijanska v Jugoslaviji.

Menimo, da je samo odločen in enoten boj proti tem težnjam ter odločno preprečevanje nastopov in dejanj fašističnih ostanov edino poročilo, da se začeti procesi notranje demokratizacije nadaljujejo in zagotovijo uspeh in rezultate na vseh področjih družbenega življenja.

ŠKOFIJSKO ZBOROVANJE TRST: Kristjani iz oči v oči

Jedro priprav

Neopazno, a v nenehnem stopnjevanju se vršijo in množijo priprave na škofijsko zborovanje. Komisije pripravljajo svoja poročila. Četrta komisija, ki obravnava probleme slovenske Cerkve pripravlja obširen osnutek, ki bo, po svoje, kar izviren. Vrstijo se razni posveti, kot na primer razgovor s člani drugih komisij ter s slovenskimi duhovniki.

Toda glavna priprava je duhovna. Vsak četrtek ob 18. uri je molitveno srečanje v kapeli Marijinega doma v ul. Risorta 3. Pretekli četrtek 5. oktobra je bilo prvo tako srečanje. Udeležencev je bilo okrog 50. Seveda je tako srečanje odprto vsem, zato pričakujemo, da se bo večalo število ljudi dobre volje, ki žele postaviti bodoče zborovanje na temelj skupne molitvene priprave.

Vzporedno in posebej se gibljejo mladi, ki pripravljajo svoje posebno zborovanje, vedno v celotnem okviru. To mladinsko zborovanje, imenovano »Praznik mladih 78«, se bo vršilo prve dni novembra.

Preteklo soboto 7. oktobra zvečer so imeli mladinci svoje brvo bedenje v kapeli cerkve Novega sv. Antona. Prisotnih jih je bilo 30, med temi deset Slovencev. Ti mladi imajo tako priložnost, da se spoznajo med seboj, predvsem med Slovenci in Italijani. V tem mladinskem gibanju izstopa Rosana Purger, ki ima v celotni pobudi skoro vodilno vlogo. Mladinskemu gibanju je dala poseben pečat in smer resnosti.

Italijanski verniki se zbirajo tudi ob četrkih pri Novem sv. Antonu za podobna molitvena srečanja. V tem času se je razširila po škofiji (po cerkvah in po domovih) škofova molitev za božji blagoslov v tem delu. Pozivamo predvsem starejše ljudi in bolnike, naj se priključijo tej molitveni pobudi. - d. j.

Govor tržaškega škofa v Barkovljah

Prva nedelja v oktobru je rožnovenska. V tradicijo je že prišlo, da je ta dan v Barkovljah procesija v čast rožnovenske Matere božje. Letos je prav lepo uspela. Udeležba je bila številna, tudi narodnih noš ni manjkalo. Pri petju so sodelovali kar trije zbori: mladinski, šolski in mešani. Popoldanska slovesnost se je potegnila v večer ob kalamarjih in kozarcu vina. Vse

slavje je bilo sad požrtvovalnosti skupine vernikov, ki so s tem znova izpričali svojo versko in narodno zavest.

Tržaški škof L. Bellomi, ki je procesijo vodil, je praznik v Barkovljah označil za družinski praznik, praznik upanja in praznik zvestobe. Dejal je:

DRUŽINSKI PRAZNIK. Zbrali smo se ob skupni Materi, Devici Mariji. Ni ga bolj milega in pristnega prizora za človeško srce. Pred božjo Materjo postanemo vsi kot otroci, bolj preprosti in boljši. Odkrivamo, da smo vsi bratje med seboj.

Ta Mati nam je darovala najodličnejše življenje: življenje vere, saj smo po njej prešli Kristusa, božjega Sina, našega odrešenika in prvorojenca novega človeštva, v katerem smo rojeni po svetem krstu.

Obudimo vero v to čudovito dejstvo! V Marijinem objemu se osvestimo, spoznamo veličino in lepoto krščanstva, prosti smo vsake razdvojenosti in rešeni samote. Uživamo toploto in mir velike krščanske družine.

PRAZNIK UPANJA. Procesija je hoja in zato simbol človeškega življenja. Hoja za določenim ciljem. Ta cilj je Bog, edina, srečna usoda našega bivanja. Zato smo »cerkev«, potujoče božje ljudstvo proti obljubljeni deželi.

Znano vam je že, da je naša škofijska skupnost stopila na pot, ki se imenuje »Kristjani iz oči v oči«. To je zborovanje, ki stremi za tem, da bi bili mi vsi vedno bolj Kristusova Cerkva, tesno združeni med seboj in v službi bližnjega. Naj zato vsakdo izmed nas da svoj delež za to škofijsko zborovanje.

Kdor torej hoji, gleda naprej in je poln upanja, jasnosti in vedrosti. Zato bomo danes v procesiji hodili in peli vmes. Marija je z nami: ona nas tolaži, nas vodi, nas brani.

PRAZNIK ZVESTOBE. Marija je, v nasprotju z nezvesto in nepokorno Evo, nova žena, Bogu zvesta in pokorna. Uči nas prave poti, zato da bi živeli resno in odgovorno kot pravi in dosledni kristjani. Izročimo se njenemu varstvu, sledimo njenemu zgledu, prosimo jo pomoči.

Vsem vam in vašim družinam želim, da bi znali prihraniti primeren prostor in čas Mariji Devici za vdano češčenje, za nežno ljubezen, za vsakdanjo molitev, zlasti za molitev rožnega venca. S tem nam bosta zagotovljena mir in odrešenje.

Procesije s kipom rožnovenske Matere božje v Barkovljah 1. oktobra se je poleg odraslih udeležilo tudi mnogo mladine. Ob tej priložnosti je tržaški škof Bellomi prvič govoril v slovenščini ter s tem pokazal, da bo hodil po stopinjah apostola sv. Pavla, ki »je vsem postal vse«

Romarski dan v Turinu

(1)

Sesttedenski praznik v čast Kristusa Odrešenika v Turinu je prišel do svojega konca. V nedeljo 8. oktobra je bil zaključek tega največjega misijona, edinstvenega v vsej zgodovini katoliške Cerkve. Vse izgleda, da bo končno število vseh romarjev daleč čez tri milijone, kar so napovedovali le največji optimisti. Med to množico smo se vključili tudi primorski Slovenci, točno 212 ljudi, največ iz tržaške in nabrežinske občine.

Kmalu po sedmi uri stojimo v lepem sobotnem jutru 23. septembra v dolgi vrsti pred turinsko stolnico. Naši praktični turinski gostitelji so nam svetovali rajši čakati jutraj eno uro prej kakor pozneje na soncu dve ali tri ure, zlasti še ob sobotah in nedeljah, ko je število romarjev naj-

večje. Ko se odpro vrata stolnice, se začne spreved, ki traja vsak dan skozi šest tednov celih trinajst ur.

Kaj doživlja verni romar, je bilo napisano v objavljeni meditaciji »Pred svetim Sindonom«. Neko mater z osemletnim dečkom so časniki vprašali, kaj misli o turinskem prtu in je rekla samo: Vse je storil za naše odrešenje. Vprašali so tudi dečka, ki je povedal samo dve besedi: Ubogi Jezus!

Nekaj pred deveto uro se vračajo naši prvi romarji iz stolnice. Kmalu smo vsi zbrani (vseh nas je v četrti skupini 58) okrog našega napis »Slovenci« in ker imamo čas, se odločimo za ogled izredno bogate razstave v semenišču. Na tej razstavi je na velikih slikah razložena vsa dolga zgodovina sv. Sindona od Jeruzalema do naših dni. Na dolgih hodnikih semenišča je samo tiho branje in trinajsturni dnevni mimohod kakor v stolnici pred glavnim oltarjem. Niso vse naše tržaške skupine obiskale te razstave, ker ni bilo

Glasba ob jezerskih bregovih

Znano je, da je v dolgi zgodovini glasbene ustvarjanja voda vedno zelo plodovito navdihovala skladatelje vseh časov. Če se ozremo samo na zadnja stoletja glasbene zgodovine, moramo tu spomniti na razne vidne glasbene ustvarjalce, ki so prav v tej veliki naravni sili iskali navdih za svoja nesmrtna dela. Dovolj, da omenimo le najvidnejše.

Händel je v znani Watermusik (Glasba na vodi) ponazoril slovesno in igrivo razpoloženje ob slavnostnih igran na Temzi, Beethoven je v Pastoralni simfoniji slikovito orisal žuboreče potočke, Liszt opeva vodne curke v vrtovih Ville d'Este, Debussy išče barvne odtenke v vodnih refleksi, Respighi oživlja rimske vodomete, itd. No, in zakaj naj bi se torej prav ob vodi še danes ne navdihovali ne le veliki glasbeni geniji, pač pa tudi ljubitelji glasbene umetnosti?

Za to pa je dobro poskrbljeno prav ob raznih poletnih in jesenskih festivalih, ki jih prirejajo ob jezerskih bregovih. Lepa in prostrana vodna zrcala velikih severnih italijanskih jezer so kot nalašč pravi naravni okvir za podobne manifestacije, ki vsako leto priključijo v velika središča prav ob teh bregovih navdušene glasbene sladokusce.

Med te festivale se gotovo vsako leto uvrščajo Glasbeni tedni (Settimane musicali) v Stresi ob Lago Maggiore. Začetek teh festivalskih prireditev je navadno zelo slovesen in očarajoč. V Kongresni palači tega prijetnega mesteca ob prej imenovanem jezeru, ki ga še krasi trije slikoviti Boromejski otoki z vsem bliščem zgodovine-

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

ske in naravne privlačnosti, so tudi letos odprli Glasbene tedne z vokalno instrumentalnimi koncerti.

V duhu proslav Vivaldijeve tristoletnice so hoteli organizatorji v Stresi počastiti spomin tega velikega beneškega glasbenika. Na prvem koncertu je bil namreč na programu njegov oratorij »Juditha triumphans« (skladatelj sam ga označi kot »Sacrum militare oratorium«), ki v baročnih markantnih in bojevitih glasbenih izrazih opeva biblično ženo in njene podvige. Vivaldi se tu poslužuje vseh možnih muzikalnih sredstev: zbora, orkestra in solistov. Pri vsem tem daje tekstu primerno vlogo trobilom in pihalom za »borbeno« vzdušje pa spet recimo mehko mandolino ob spremljavi godal in pihal za lirične vložke. Na tem koncertu so nastopili orkester I Virtuosi di Roma ter Komorni zbor italijanske RTV iz Rima, dirigiral je Renato Fasano. Med solisti je gotovo najbolj blestela mezzosopranistka Carmen Gonzalez. Naslednji koncert je spet imel na programu veliko muzikalno zasedbo, in sicer simfonični orkester in zbor italijanske RTV iz Milana, ki ju je vodil Gianandrea Gavazzeni, eden najbolj pomembnih italijanskih sodobnih glasbenikov, ki je poleg dirigenta še skladatelj, muzikolog ter glasbeni pisec. Na tem koncertu smo poslušali dve izbrani deli iz zakladnice velike cerkvene glasbe prejšnjega stoletja: Cherubinijev Rekvijem v c-molu in Verdijev Te Deum.

Dve zelo med seboj različni deli, tako po strukturi kot po inspiraciji in glasbenem slogu. Prvo močno, skoraj mistično globoko religiozno delo z velikim muzikalnim razmahom, ki pride zlasti v poštev v zborovskih delih. Drugo pa bolj zunanje blesteče in skoraj teatralno delo, ki gre od skladateljevega tradicionalnega opernega do asketskega in nadnaravno preproste gregorijanskega navdih. Obe veličastni deli sta zapustili morda prav zaradi

svoje raznolikosti in skoraj antagonizma velik vtis. Gotovo pa je bilo bolj občudovati enovito zlitost rimskega komornega zbora v Vivaldijevem oratoriju nasproti nekako preveč množični zavzetosti milanškega vokalnega ansambla. Vsekakor je vso to instrumentalno in vokalno maso odločno dominirala častitljiva Gavazzenijeva osebnost.

Festival v Stresi je nato nadaljeval z vrsto koncertov simfoničnega, komornega in solističnega značaja. Med prvimi naj beležimo bamberške simfonike, med drugimi orkester iz Württemberga, nato ansambel renesančnih trobil Philip Jones, med raznimi solisti velike pianiste kot sta npr. Nikita Magaloff in Gyorgy Cziffra, violinista Yehudi Menuhina, organista Lukasa in druge. Kot običajno so bili na programu še razni koncerti zmagovalcev mednarodnih glasbenih natečajev.

Glasbeni tedni v Stresi predstavljajo posrečen izbor glasbenega izživljanja v sedanjem času. To pa obstaja prav v stalnem obnavljanju, v neprekinjeni duhovni rasti. Prav Gavazzeni je neke zapisal, da je glasbena govorica kot tudi interpretacija organizem v stalnem presnavljanju. In to velja tudi za umetniške pobude kot je ta festival, ki v sodobnem prikazovanju glasbene preteklosti zre v njeno prihodnost.

Druga umetniška pobuda, že uveljavljena na širšem evropskem glasbenem področju, je Glasbena jesen (Autunno musicale) v mestu Como. Tudi tu je narava sama po svoje edinstveno prispevala k uspehu, saj nudijo bregovi larskega jezera s svojimi razkošnimi zgodovinskimi vilami, bujnim rastlinjem, starimi cerkvami idealno pozorišče za glasbene festivale v blagem in prijetnem okolju. Glasbeni program tega festivala, dvanaajstega po vrstnem redu, je seveda precej različen npr. od onega v Stresi. Tu se poleg klasične in romantične glasbe goji tudi veliko sodobne, avantgardne glasbe. Poleg tega so v Comu organizatorji hoteli dati vsem prireditvam širši, ljudski izraz. Čisti glasbi se tu pridružijo še balet, folklor, eksperimentalno gledališče z raznimi zadavnimi seminarji. Tudi Como ima na programu prave izbrane glasbene večere s »klasično« vsebino. Po cerkvah se navadno vrstijo koncerti cerkvene glasbe (letos npr. Vivaldi, Rossini in Messiaen).

Villa Olmo, čudovita neoklasična monumentalna zgradba ob elegantno zasajenih vrtovih se razprostira naravnost tja v jezero. Zvečer je tu veliko koncertov, kjer se ob blestečih lestencih in marmornih stebrih poslušalec lahko naužije vsake vrste glasbe. Pred leti sem npr. tu že poslušal čudovito brenkanje Aliria Diaza na kitari, kot vso mehko Schumannovo in Brahmsovo klavirsko glasbo, pa spet grobo tolčenje sodobnih poskusov po klavirskih strunah in lesu. Letos mi je ostal v spominu vtis, ki ga je naredil Baročni duo iz Londona z oživljanjem renesančno baročne glasbe. Monteverdi, Frescobaldi — poleg kopice manj znanih imen — vse to sta izvajala angleška umetnika (tenor in čembalo) z ustvarjanjem magične atmosfere nekdanjega madrigalnega sveta in vedno aktualnih čustev.

Resnobne bazilike S. Abbondio, S. Fedele, S. Agostino s svojim starodavnim romanskim licem izvajajo tu vse težnje evropske glasbe od gregorijanskega korala dalje. Monolitne kot koral sam. Izživ sodobni glasbeni govorici, ki na tem festivalu vedno bolj prodira? Experimental Music »332/2« namesto Psalma 116? Tu je dilema modernega muzikalnega pojmovanja; kam?

ab

S TRŽAŠKEGA

Duhovniške novice v tržaški škofiji

Kanoniki tržaškega stolnega kapitlja so postali: Bartolo Fochesato, do nedavnega župnik na Revoltelli; Armando Gottardis, vodja škofijskega administrativnega urada in Remigio Carletti.

Patru kapucinu Bogomiru Srebotu je bila izročena skrb za Sv. Barbaro v miljski župniji.

Za novega italijanskega kaplana v župniji sv. Jerneja na Opčinah je bil imenovan Sergio Cervini, ki je duhovnik od leta 1966.

V nedeljo 24. septembra je tržaški škof posvetil cerkev Marije Kraljice sveta na Opčinah in za župnika imenoval dosedanjega upravitelja Giorgia Giurissija.

Za župnega upravitelja v župniji sv. Pashala na Revoltelli je bil imenovan Giuseppe Passante, ki se je vrnil v Trst po večletnem bivanju v Afriki.

Za župnika pri Sv. Ivanu v Trstu je bil imenovan dosedanj upravitelj Giovanni Orsaria.

VII. literarni natečaj »Mladike«

1. Revija »Mladika« razpisuje nagradni literarni natečaj za izvirno še neobjavljeno črtico, novelo, pesem ali ciklus pesmi poljudne vsebine.

2. Rokopis je treba poslati v dveh čitljivih pretipanih izvodih s priporočeno pošiljko na naslov: Mladika, ul. Donizetti 3-1, 34133 Trst, do 31. decembra 1978. Rokopisi morajo biti opremljeni samo z geslom ali šifro. Točni podatki o avtorju in naslov naj bodo v posebnem spremnem pismu, opremljenim z istim geslom ali šifro.

3. Ocenjevalno komisijo sestavljajo: univ. prof. in kritik Martin Jevnikar, odgovorni urednik revije Marij Maver, pisatelj Alojz Rebul, pesnik Albert Miklavc in pesnica Ljubka Šorli-Bratuževa. Mnenje komisije je dokončno.

4. Na voljo so sledeče nagrade: za črtico ali novelo: prva nagrada 50.000 lir, druga nagrada 30.000 lir, tretja nagrada 20.000 lir. Za pesem ali ciklus pesmi: prvo nagrada 30.000 lir, druga nagrada 20.000 lir, tretja nagrada 10.000 lir.

5. Izid natečaja, ki je odprt vsem, ne glede na bivališče, bo razglašen ob slovenskem kulturnem prazniku - Prešernovem dnevu na javni prireditvi in po časopisu ter bo sporočen z osebnim pismom nagrajencem.

Vsi teksti ostanejo v lasti Mladike. Nagrada dela bodo objavljena v letniku 1979. Objavljena bodo lahko tudi druga dela, za katera bo komisija mnenja, da so primerne za objavo.

DRUSTVO SLOV. IZOBRAZENECV - DSI v Trstu prireja v **ponedeljek 16. oktobra ob 20.15**

RAZGOVOR

»Odprta vprašanja škofijskega zborovanja v Trstu — ali bo to zares priložnost za rešitev pastoralnih vprašanj slovenskih vernikov?«

Vabljeni vsi, ki jim je pri srcu usoda tržaške Cerkve, zlasti pa še člani komisij, ki delujejo v okviru zborovanja.

Vidensko semenišče

V videnskem semenišču bo letos 33 semeniščnikov in sicer: 18 v srednji šoli, 5 v gimnaziji-liceju, 10 v bogoslovju. Ker hodijo v Videm za bogoslovne študije tudi bogoslovci iz Gorice in nekateri salezijanci, bo v Vidmu študiralo letos 25 bogoslovcev.

Času je v tej ogromni bolnišnici le okrog 3.000 stalno bolnih, drugi pa so med počinicami v številnih podružnicah Cottolenga v planinskih ali obmorskih krajih, kakor komu bolj koristi.

Po obisku v Cottolengu pa naprej k Don Bosku! Skupaj sta delovala v življenju, skoro v neposredni bližini nadaljujejo salezijanci in Cottolengovi duhovni sinovi in sestre njuno delo: Don Bosko za mladino, Cottolengo za stalno bolne.

(Konec prihodnjije)

• Skupina albanskih študentov, ki obiskujejo univerzo v Ljubljani ter večje število albanskih delavcev iz Ljubljane in Kranja so poročali skupaj s svojim rojakom salezijancem Gjolažem Noshom, ki deluje v Titogradu, k Mariji Pomagaj na Brezje, kjer je Nosh na Marijinem oltarju opravil sv. mašo v albanskem jeziku. Po budo za to srečanje so dali albanski študentje sami.

Msgr. Pangrazio — 25 let škof

Msgr. Andrej Pangrazio, ki je pet let vodil goriško nadškofijo, sedaj pa je že 11 let škof predmetne rimske škofije Porto-S. Rufina, praznuje letos srebrni jubilej svojega škofovskega posvečenja. V sredo 4. oktobra je želela njegova škofijska skupnost praznovati jubilej s posebno liturgično slovesnostjo v njegovi stolni cerkvi. Svečanosti se je udeležil tudi goriški nadškof Cocolin ter mu čestital v imenu goriške nadškofije. Obenem mu je izročil v dar sliko tržaškega slikarja L. Bartolija, ki predstavlja sv. Mohorja in Fortunata.

Izjava prof. zbora trg. zavoda »I. Cankar« v Gorici

Profesorjski zbor tega zavoda protestira zaradi odpoklica prof. Albina Sirka z mesta poverjenega ravnatelja omenjenega zavoda ob nastopu šolskega leta 1978-79. Odpoklica, ki ga ta zbor ocenjuje za neumestnega, zavedajoč se visoke strokovne usposobljenosti, organizacijskih zmognosti in humanosti, ki jih je prof. Sirk pokazal na tem službenem mestu.

Profesorjski zbor omenjenega trgovskega zavoda v Gorici obžaluje, da pristojne šolske oblasti pri takšni odločitvi niso upoštevale bistvenih okoliščin tj. zgledega izvrševanja službenih dolžnosti prof. Albina Sirka, ki je bil štiri leta na mestu poverjenega ravnatelja tega zavoda in je povsem nepristransko posvetil njegovemu napredku vse svoje moči. Pod njegovim vodenjem je trgovski zavod v Gorici dosegel takšno raven delavnosti in resnosti na področju strokovnega izobraževanja slovenske mladine kot še nikdar prej, tako da se je v preteklem šolskem letu predstavil z uspehom tudi na vsedržavni ravni (stroje-pisno tekmovanje v Montecatiniu), o čemer so s primernim poudarkom poročala tudi sredstva javnega obveščanja.

Profesorjski zbor še poudarja, da je bila predstavitev prof. Albina Sirka z mesta ravnatelja tega zavoda brez vsakršne koristi; njegovo delo na zavodu zasluži, prav nasprotno, ustrezno pohvalo in spodbudo namesto prekinitev in prezrtja. Profesorjski zbor se nadeja, da pričujoča protestna izjava, ki ni osamljena, pri odgovornih ne bo ostala brez odmeva in da bodo šolske oblasti znova pritegnile k opravljanju dolžnosti človeka, ki spada med naše najbolj sposobne, resne in cenjene šolnike in čigar odpoklic pomeni škodo za vso slovensko skupnost v zamejstvu.

Gorica, 10. oktobra 1978

PROSVETNO DRUŠTVO »STANDREŽ«

Dramski odsek

uprizori v nedeljo 15. oktobra ob 19. uri v Mladinskem domu v DOBERDOBU dve komediji v enem dejanju

Branislav Nušić

»ANALFABET«
in
»GUMB«

Režija: Mira Štrukelj

Vabi PD »Hrasta« - Doberdob

Pojasnilo

Sprejeli smo s prošnjo za objavo:

V zvezi z vašim člankom »Neskladja na naših srednjih šolah« podpisana redna ravnateljica prof. Lojka Rožica r. Simčič prosim, da bi zaradi točnosti informacije naše javnosti popravili omenjeni članek v zvezi z mojo osebo. Podpisana namreč nisem nikdar »zaprosila za mesto ravnateljice na Trgovskem zavodu »I. Cankar«, pač pa mi je bilo mesto dodeljeno od ministrstva za javno vzgojo kot zmagovalki na državnem natečaju v Rimu.

prof. Lojka Rožica r. Simčič

Goriški simfonični orkester v Katoliškem domu

Pred nami je spet nova sezona. Tudi goriško društvo »Mirko Filej« načrtuje svojo dejavnost, v katero spada tudi prirejanje glasbenih prireditev. To nedeljo bo v gosteh Goriški simfonični orkester, ki ga že poznamo, saj je pri nas že nastopal.

Orkester sestavljajo sami amaterji, bivši in sedanji gojenci Glasbene šole iz Šempetra ter drugi ljubitelji glasbe. Sestav orkestra je zelo raznolik, saj gre starost izvajalcev od 15. do 70. leta. Primer amaterstva na tem področju je zelo redek za naše razmere, pa tudi za Slovenijo, saj je življenje takega ansambla vedno ogroženo. Zato zasluži našo pozornost.

Na koncertu bodo sodelovali tudi sopranistka Božena Birska, tenorist Ludvik Ličer in baritonist Aleksander Koršič. Dirigent je Marjan Konič, ravnatelj šempetrske glasbene šole.

Podgora

Rožnovenska procesija. Ob mehkelem od sonca ožarjenem nedeljskem popoldnevu se je 8. oktobra v Podgori vršila tradicionalna procesija v čast rožnovenske Matere božje. Procesije se je udeležilo 17 duhovnikov, ki so se obenem prišli posloviti od odhajajočega župnika Mirka Maroze. Zaključni blagoslov je dal goriški nadškof P. Cocolin. Procesijo sta poživljala podgorski pevski zbor in godba na pihala iz Nabrežine. Vmes je duhovščina pela litanije Matere božje. Po povratku v cerkev je imel msgr. Cocolin priložnostni govor tako v slovenščini kot italijanščini. Najprej je opozoril na vlogo božje Matere v življenju kristjana, nato pa opozoril na pomen župnije za versko življenje in se v zvezi s tem zahvalil g. Mazori za osem let opravljenega dela v župniji, obenem pa faranom priporočil, naj sodelujejo z novim župnikom Ughijem.

V pričakovanju novega župnika. Na drugo nedeljo v novembru bo prevzel župnijo salezijanski duhovnik Alfred Ughi-Jug. V Podgori ni nepoznan, saj je že prejšnja leta in zlasti zadnje mesece ponovno prihajal pomagat g. Mazori v dušnem pastirstvu in je tudi bil v njegovi odsotnosti njegov namestnik, uradno od nadškofa imenovan. Ko se je g. Mazora zaradi slabega zdravja (doživel je že dva infarkta) dokončno odpovedal fari, je g. nadškof ponovno prosil g. Juga, naj sprjemne vodstvo podgorske župnije. Čeprav ne več mlad in tudi ne pri najboljšem zdravju je g. Jug končno pristal na nadškofovo željo, v upanju, da bo mogel biti dušam še koristen.

G. Alfred Jug se je rodil v Solkanu, od koder je bil njegov oče, njegova mati pa je iz Podgore. Po prvi svetovni vojni so starši dali desetletnega sina v šole k salezijancem v Gorici. Po končani srednji šoli so ga predstojniki poslali v Turin, kjer je dovršil študij filozofije in teologije ter bil 5. julija 1936 posvečen v duhovnika. Med drugo svetovno vojno je bil pet let za župnika v Senožečah, po vojni pa dve leti v Dutovljah na Krasu. Leta 1964 se je vrnil v salezijanski zavod v Gorici, kjer je do sedaj poučeval na tamkajšnji srednji šoli.

Pastirček štev. 1

Točno kot je njegova navada se je spet pojavil med nami mladinski list »Pastirček«, ki vstopa v 32. leto svojega izhajanja. Izšlo bo osem števil.

Naslovno stran je izdelal učenec 2. razr. Oliviero Makor, osnovna šola »M. Gregorič-Stepančič« pri Sv. Ani, Trst. On je bil namreč nagradjen ob natečaju za naslovno stran »Pastirčka« za šolsko leto 1978-79.

V tej številki je na prvi strani članek »Cerkev žaluje za novim papežem«, takoj nato pa opozorilo na misijonsko nedeljo, ki bo letos 22. oktobra. V oktobru se pojavi jesen, ki ima gotovo svoje čare. Zora Saksida v »Jesen je tu...« opiše nekaj prizorov iz življenja v naravi. Pesem o jeseni pa je napisala Ljubka Sorli.

V rubriki »Kar lepo po vrsti« je za vsak razred od prvega do petega nekaj za tisti letnik primernega (Nariši svojo podobo; V gozdu; Jutro iz preteklosti; Oglašajo se Alpe; Tokrat fizik, drugi...). O primernosti naslova »Pastirček« kramlja Zora Saksida. Njena je tudi pesem »Dvojčka Jožek in Marjanka« ter spis o Marjetici. Pesmi so še prispevali Tomek »Molitev«, Vladimir Kos »Zobobol ni dal spati — oprostite!« ter Felicita Vodopivec prevod pesmi »Mir«. Na besedilo Ljubke Sorli »Ptički se poslavljajo« je Andrej Bratuž na pesem uglasbil.

Misijonar Radko Rudež pripoveduje o svojem misijonskem delovanju v Zambiji. Iz misijonske dežele Kambodže je vzeta tudi zgodba Zore Piščančeve »Beg v svobodo«, ki bo izhajala vse leto. Mariza Perat nadaljuje z »Goriškimi sprehodi«. O živalih ter igranju in o varčevanju piše Z. S. Ista razpravlja tudi o poklicu frizerke. K razmišljanju sili smrt dveh športnikov. Upravičeno je vprašanje: »Šport, ki vodi v smrt, je še šport?« Lepa je legenda F. K. Meška »Francišek in oljka«, hudo mušna pa alžirska pripovedka »O neumnem možu in nori ženi«.

— JK

SKPD »MIRKO FILEJ« V GORICI

priredi koncert, ki ga bo izvajal

Goriški simfonični orkester

Dirigent Marjan Konič-Nino

Na sporedu so skladbe iz operne in operetne glasbe domačih in tujih skladateljev

Katoliški dom, v nedeljo 15. oktobra ob 17. uri

Sovodnje

Preteklo nedeljo 8. oktobra je Odsek krvodajalcev v Sovodnjah proslavil prvo obletnico svoje ustanovitve. Na začetku proslave je bila sv. maša za rajna člana Borica Černica iz Gabrij ter Ivana Tomažiča iz Rupe. Ker so bile navzoče tudi številne italijanske delegacije odsekov krvodajalcev, ki težijo na Gorico, sta bila tako evangelij kot pridiga dvojezična. Pri maši so stregli otroci 4. razreda osnovne šole v Sovodnjah v narodnih nošah.

Po sv. maši so se vsi prisotni podali k spomeniku padlih pred občinsko hišo in položili venec, župan Češut pa je povedal nekaj priložnostnih besed. Sledilo je srečanje v Kulturnem domu. Poročili sta podala predsednik odseka Branko Černic in tajnica Marinka Batič. Povzetek poročil za italijanske goste je podal Marjan Černic. Navzoča je bila tudi delegacija iz pobratene občine Škofja Loka ter deželni predsednik Buoro. Na koncu proslave je bila podelitev diplom tistim, ki so kri darovali vsaj desetkrat. Vsa prireditve se je zaključila z zakusko.

• »Verna družina ima prihodnost«. Pod tem geslom je bilo za letošnji praznik Marrijane imena 12. septembra, ki ga na Dunaju posebno častijo, v dunajski mestni dvorani veliko srečanje 25.000 prijateljev rožnega venca.

OBVEŠTILA

Ob dvestoletnici prvega vzpona na Triglav bo v sredo 18. oktobra ob 19. uri v Avditoriju, ul. Roma odprtje fotografske razstave Jaka Čopa. Razstavo prireja SPD Gorica in Slovenski fotoklub »Skupina 75«.

V gledališču Verdi v Gorici bo SSG iz Trsta uprizorilo v torek 17. oktobra ob 20.30 igro Miroslava Krleža »Leda«. Nadaljuje se vpisovanje abonementov na sedežu SPZ v Gorici, ul. Malta 2, tel. 2495. Abonmaje vpisujejo tudi prosvetna društva na Goriškem.

Slovenski kulturni klub v Trstu priredi filmski večer, ki bo v soboto 14. oktobra ob 19. uri v društvenih prostorih. Na sporedu je zadnja predvojna Chaplinova mojstrovina »Diktator«.

»L' Ente italiano per la conoscenza della lingua e cultura slovena« obvešča, da je še v teku vpisovanje v štirimesečne tečaje slovenščine. Pouk za otroke je v popoldanskih, za odrasle v večernih urah. Interesenti se lahko vpišejo v začetni, nadaljevalni ali izpopolnjevalni tečaj. Poseben tečaj je za tiste, ki jezik že kolikor toliko obvladajo. Informacije in vpisovanje na tajništvo ustanove, Trst, ul. Valdirivo 30 II, nadstr. vsak delavnik (razen v sobotah) od 17.30 do 19.30, Tel. 64459.

SSG uprizori v Kulturnem domu v Trstu igro »Leda« v petek 13. oktobra ob 16. uri, red H; v soboto 14. oktobra ob 20.30 red F in v nedeljo 15. oktobra ob 16. uri red G.

Letošnji romarji v Turin lahko takoj dobijo spominske fotografije na kraju vpisa: prva skupina v Nabrežini, vsi ostali pri Fortunatu v Trstu. Čas za nakup ali naročilo je do 1. novembra.

Izšla je nova rakovniška knjižica »Škof Složšek«, spisal dr. J. Jenko. Zelo prijetno, predvsem pa koristno branje. Knjižica ima 100 strani, cena 500 lir. V prodaji je pri Fortunatu v Trstu in Katoliški knjigarini v Gorici.

DAROV

Za sklad Katoliškega glasa: N. N., Gorica, 10.000; v spomin žene Amalije njen mož 2.000 lir.

Za Alojzijevešče: N. N. 5.000; v spomin Franca Slokarja ob njegovem godu 10. oktobra N. N. z Vrha 15.000; N. N., Rupa, 5.000 lir.

Ob drugi obletnici smrti ljubljene očeta Valentina Bensa daruje hčerka Danica z družino za slovensko duhovnijo v Gorici in za sklad Katoliškega glasa po 10.000 lir.

C. B., Gorica: za Alojzijevešče, za cerkev sv. Ivana v Gorici, za Sv. goro in za lačne po svetu po 10.000 lir.

V počastitev spomina v Kaliforniji (ZDA) umrle Klare Terčič por. Rijavec daruje Justina K. iz Sovodenj za Alojzijevešče 10.000 lir.

Za cerkev na Opčlnah: Sosič Rozalija-Albina 1.500; družina Čebren ob krstu hčerke Danije 10.000; stari oče Viktor Čebren ob krstu Danije 20.000; Bresciani Ernesta ob krstu malega Frančiška 10.000; Invidia Antonio ob krstu malega Frančiška 10.000; Sosič Terezija ob 90-letnici rojstva 20.000; Sosič Ivan ob visokem jubileju matere 5.000; razni 3.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: Anica Ferluga 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Ema Strekelj v spomin moža Jožeta 15.000 lir.

Za svetišče na Sv. gori: Frančiška Glavič, Trst, 2.000 lir.

Za misijone: Antonija Ščuka 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

★

Slovenske oddaje

Radio Celovec oddaja v slovenščini na srednjem valu okrog 400 m in sicer vsak dan od 13.45 do 14.30 razen sobote, ko je na sporedu od 9. do 10. ure. V torek je tudi od 9.30 do 10. ure in v nedeljo ob 7.05 do 7.35.

Radio Köln (Nemški val - Deutsche Welle) oddaja vsak dan od 15.30 do 16. ure na kratkih valovih 41 in 49 m, ob nedeljah pa od 9. ure do 9.35 na istih kratkih valovih. Prek tega radia se lahko pošilja voščila, pozdrave in glasbo po željah in sicer na naslov: Deutsche Welle (Südosteuropa-Redaktion), Postfach 100444, 5000 Köln 1 (BR Deutschland).

Radio Washington (Glas Amerike - Voice of America) oddaja vsak dan od 6. ure do 1.15 ter od 6.15 do 7.30 na kratkih valovih 31, 41, 49 m in na srednjem valu 251 m. Vsak prvi ponedeljek v mesecu je zanimiva oddaja o novih poštinih znamkah, ki jih uredništvo tudi pošlje vsem, ki pišejo na naslov, javljen v tej oddaji.

Radio London (BBC) oddaja vsak dan poročila od 12. ure do 12.15 na kratkih valovih 16, 19 in 25 m; redno oddaja pa od 19. ure do 19.30 na kratkih valovih 31, 41 in 49 m; ob nedeljah pa od 16.30 do 17. ure na kratkih valovih 19, 25 in 31 m.

Radio Vatikan oddaja vsak dan od 19. ure do 19.15 na kratkih valovih 31, 41 in 49 m ter na srednjem valu 196 m. Na sporedu so povzetki papeževih govorov, verska vprašanja, dogodki po svetu in novice iz katoliškega sveta.

Radio Rim (RAI) ima slovensko oddajo vsak dan od 16.20 do 16.40 na običajnih kratkih valovih 31, 41 in 49 m. Kdor piše na naslov: Radio Roma, Trasmissioni in lingua slovena, Roma (Italia), prejema potem od te postaje tiskovine s poročili o najpomembnejših dogodkih iz kulturnega in gospodarskega življenja Italije.

Radio Moskva oddaja v slovenščini vsak dan ob 20.30 na običajnih kratkih valovih in na srednjem valu okrog 320 m. Te oddaje so že nekoliko zastarelo propagandno obarvane. So pa nekatere novice iz kulturnega dogajanja v Sovjetski zvezi dokaj zanimive.

ZAHVALA

Ob smrti naše nepozabne

Frančiške Frančeškin vd. Zotti

ki smo jo pokopali 30. septembra na Vrhu, se iskreno zahvalujemo vsem, ki so z nami sočustvovali, se udeležili pogreba, darovali cvetje in v dobre namene ter zanj molili. Posebno se zahvalimo vsem, ki so ji stali ob strani v težki bolezni, domačemu župniku, župniku iz Martinščine in ostalima dvema duhovnikoma, ki so opravili pogrebno sv. mašo ter organistu skupaj z otroškim zborom za občuteno petje.

Vrh - Sovodnje - Martinščina, 6. oktobra ob osmem dnevu smrti

Sin in hčerka z družinami ter ostalo sorodstvo

+

Daleč od doma je v Kaliforniji umrla naša ljubljena sestra

Klara Terčič por. Rijavec

Z vso ljubeznijo se je spominjamo in jo priporočamo v molitev vsem, ki so jo poznali.

Njeni bratje in sestre

Maraga (ZDA) - Steverjan - Gorica, 5. oktobra 1978